

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

05 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir
Judecători - Plămădeală Ghenadie, Cobzac Elena

Examinând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul *Grosu Eugen* în numele inculpatei *Zubcov Irina* împotriva sentinței Judecătoriei Cahul, sediul Central din 12 aprilie 2022 și deciziei Completului de judecată al Curții de Apel Cahul din 22 iunie 2022, în cauza penală de învinuire a lui

Zubcov Irina xxxxx, născută la xxxxx, originară și domiciliată în sxxxxx,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2), lit. d) Cod penal.

Termenii de examinare:

prima instanță: 21.05.2021 - 12.04.2022;
instanța de apel: 03.05.2022 - 22.06.2022;
instanța de recurs: 09.09.2022 - 05.12.2022.

Asupra motivelor invocate în recurs, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din 12 aprilie 2022, *Zubcov Irina* a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2), lit. d) Cod penal și în baza acestei Legi a fost condamnată la o pedeapsă sub formă de amendă în mărime - **650** unități convenționale (șase sute cinci zeci), ceea ce constituie - 32 500 lei.

S-a încasat de la *Zubcov Irina*, în beneficiul lui *Andronic Cristina* suma - **3 500** (trei mii cinci sute) lei cu titlu de prejudiciul material.

S-a încasat de la *Zubcov Irina* în beneficiul lui *Andronic Cristina* suma de **1000** (una mie) lei cu titlu de prejudiciu moral, cauzat prin infracțiune.

În rest acțiunea civilă s-a respins ca fiind neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat în fapt că, **Zubcov Irina** la 21 mai 2019, în jurul orei 09:20, având scopul de a sustrage bunurile altei persoane, aflându-se în incinta stației "Vento" din

s. Colibași, r. Cahul, din geanta lui *Andronic Cristina* a.n. xxxxxx, care se afla în depozitul stației, în mod ascuns a sustras suma de **3 500** lei.

Astfel, prin care acțiuni i-a cauzat părții vătămate *Andronic Cristina* un prejudiciu material în proporții considerabile, în sumă de **3 500** lei.

Prin urmare, acțiunile inculpatei *Zubcov Irina* au fost încadrate juridic în baza art. 186 alin. (2), lit. d) Cod penal, conform semnelor calificative – *”furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile”*.

3. Nefiind de acord cu sentința, avocatul *Grosu Eugen* în numele inculpatei *Zubcov Irina*, a declarat apel, prin care a solicitat casarea sentinței cu dispunerea achitării acesteia din motiv că fapta imputată nu întrunește elementele infracțiunii.

3.1. În motivarea apelului declarat, a menționat că, referindu-se la art. 101 Cod de procedură penală, sentința emisă în privința inculpatei *Zubcov Irina* este ilegală, deoarece prima instanță a constatat vinovăția inculpatei fără existența a careva probe în acest sens.

A susținut apelantul că, prima instanță a constatat vinovăția inculpatei *Zubcov Irina* în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2), lit. d) Cod penal, în lipsa unui suport probatoriu care ar exclude orice dubiu în acest sens, și ar fi în stare să stabilească vinovăția inculpatei în baza unor circumstanțe obiective.

Concluziile primei instanțe asupra vinovăției inculpatei în mare parte au fost sprijinite pe interpretarea sub aspect acuzator a semnificației unor circumstanțe, fără a avea acoperire în probele cercetate și fără a oferi o explicație logică, întemeiată pe probele puse la baza sentinței.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 22 iunie 2022, s-a respins apelul avocatului *Grosu Eugen* în numele inculpatei *Zubcov Irina*, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a considerat că, prima instanță a judecat cauza sub toate aspectele circumstanțelor de fapt și de drept, complet și obiectiv a apreciat probele administrate, și întemeiat a ajuns la concluzia că fapta penală de furt a fost comisă de inculpata *Zubcov Irina* și corect a fost încadrată juridic în baza art. 186 alin. (2), lit. d) Cod penal, după indicii calificativi - *”furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, iar vinovăția acesteia în comiterea faptei prejudiciabile imputate pe deplin și-a găsit confirmarea”*.

Fiind apreciate în cumul probele administrate direct și nemijlocit în prima instanță și verificate suplimentar în instanța de apel, s-a constatat că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, dovedesc dincolo de orice dubiu rezonabil săvârșirea de către inculpata *Zubcov Irina* a infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2), lit. d) Cod penal.

La fel a constat că, probele au fost cercetate în ședința de judecată de către prima instanță, cu respectarea prevederilor art. art. 100 alin. (4), 101 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, astfel confirmându-se vinovăția lui *Zubcov Irina* în comiterea

infrafracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2), lit. d) Cod penal.

Instanța de apel a conchis că, au fost administrate suficiente probe pertinente, concludente, utile și veridice care dovedesc integral săvârșirea faptei de furt de către inculpata *Zubcov Irina* la 21 mai 2019, în jurul orei 09:20, care, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflându-se în incinta stației Peco din s. Colibași, r-nul Cahul, a sustras în mod ascuns suma de **3 500** lei din geanta părții vătămate *Andronic Cristina*, cauzându-i ultimei un prejudiciu material în proporții considerabile.

Instanța de apel a notat că, din cumul de probe administrate în ședința de judecată, rezultă cu certitudine că, inculpata *Zubcov Irina* a acționat cu intenție directă, urmărind scopul de cupiditate, adică, însușirea bunului – bani în sumă de **3 500** lei, ce aparținea părții vătămate *Andronic Cristina*, astfel, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al faptei infracționale.

De asemenea, instanța de apel a conchis că, în acțiunile inculpatei *Zubcov Irina*, se regăsesc elementele laturii obiective și subiective ale componenței infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2), lit. d) Cod penal, astfel, constatându-se întrunirea condițiilor răspunderii prevăzute de art. 186 alin. (2), lit. d) Cod penal.

A menționat că, partea apărării în primă instanță și nici în instanța de apel, nu au prezentat probe pertinente și concludente care ar răsturna forța probatorie a probelor administrate de partea acuzării în sensul susținerii învinuirii aduse inculpatei *Zubcov Irina* în săvârșirea infracțiunii imputate.

A concluzionat instanța de apel că, în cadrul examinării circumstanțelor cauzei, a fost stabilită prezența elementelor obiective și subiective ale infracțiunii în acțiunile inculpatei, nefiind constatate circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptei și s-a stabilit atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea lui *Zubcov Irina* la răspundere penală pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2), lit. d) Cod penal.

Cu referire la individualizarea pedepsei stabilite inculpatei *Zubcov Irina*, instanța de apel a reține că, prima instanță a acordat deplină eficiență dispozițiilor prevederilor art. art. 7, 61, 75 Cod penal, stabilindu-i inculpatei o pedeapsă echitabilă, legală și direct proporțională cu gravitatea faptei comise.

Sub acest aspect, instanța de apel, analizând materialele dosarului, a constatat că la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatei *Zubcov Irina*, prima instanță a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familie acestuia. Astfel, pedeapsa cu amendă, stabilită inculpatei *Zubcov Irina* fiind una echitabilă și legală.

Referitor la acțiunea civilă, instanța de apel a constatat că, prima instanță just, a încasat de la *Zubcov Irina* în beneficiul lui *Andronic Cristina* a sumei de 3 500 lei cu titlu de prejudiciului material efectiv cauzat prin infracțiune și întemeiat a încasat suma de 1 000 lei cu titlu

de reparare a prejudiciul moral cauzat prin infracțiune, or, acestea sunt despăgubiri echitabile și vor fi în măsură să atenueze suferințele suportate de partea vătămată urmare comportamentului ilegal manifestat de inculpata *Zubcov Irina*.

5. Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, avocatul *Grosu Eugen* în numele inculpatei *Zubcov Irina*, fără a invoca careva temeieri prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a declarat recurs, solicitând casarea sentinței și a deciziei, cu rejudecarea cauzei conform procedurii primei instanțe prin care inculpata *Zubcov Irina* să fie achitată în săvârșirea infracțiunii imputate de art. 186 alin. (2), lit. d) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, sau trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată.

5.1 În motivarea recursului, a menționat că, în învinuirea adusă inculpatei *Zubcov Irina* în baza art. 186 alin. (2), lit. d) Cod penal, nu sunt careva probe directe în acest sens.

La fel menționează că, instanțele de judecată au ignorat art. 6 CEDO și prevederile art. art. 24, 26 Cod de procedură penală.

Relatează că, prima instanță a decis supra vinovăției inculpatei în baza art. 186 alin. (2), lit. d) Cod penal, în lipsa unui suport probatoriu care ar exclude orice dubiu în acest sens și ar fi în stare să stabilească vinovăția acesteia în baza unor circumstanțe obiective.

De asemenea notează că, concluzia instanțelor de fond asupra vinovăției inculpatei în mare parte sunt sprijinite pe interpretarea sub aspect acuzator a semnificației unor circumstanțe, fără a avea acoperire în probele cercetate și fără a oferi o explicație logic întemeiată pe probele puse la baza sentinței.

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1), pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință *procurorul*, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeierilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.*

Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect Legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului declarat se constată că, partea apărării

nu invocă nici un temei de drept, însă critică soluțiile instanțelor de fond care au decis asupra vinovăției inculpatei în comiterea infracțiunii imputate, din lipsa unui suport probatoriu, precum și fapta prevăzută la art. 186 alin. (2), lit. d) Cod penal, de care este învinuită inculpata nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Astfel, alegațiile menționate supra, Colegiul penal le atribuie temeiului prevăzut la art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală - care stabilesc că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

În continuare, Colegiul penal, analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art.427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, constată că, astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat cu strictețe prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul părții apărării, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, iar motivarea soluției fiind în corespundere cu dispozitivul hotărârii, acesta fiind clar.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.*

Prevederile art.414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, că *instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, *decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.*

Instanța de recurs reiterează că, la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor de fond.

Colegiul penal menționează că, aprecierea probelor de către instanțele de fond poate să fie recunoscută ca o eroare gravă de fapt și reținută de instanța de recurs, doar în cazul unor expuneri denaturate - *ce nu corespund conținutului faptic a probelor, sau neluarea în considerare a acestora.*

Astfel, Colegiul penal apreciază critic argumentele recurentului, precum că, concluziile instanțelor de fond asupra vinovăției inculpatei sunt sprijinite pe interpretarea unor circumstanțe fără a oferi o explicație întemeiată pe probele puse la baza sentinței de condamnare, cu

ignorarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art. art. 24 și 26 Cod de procedură penală, lezându-i astfel dreptul inculpatei la un proces echitabil garantat de art. 6 CEDO.

Colegiul penal menționează că, principiul contradictorialității în procesul penal este privită ca o valoare juridică, care face parte din garanțiile care asigură realizarea dreptului la un proces echitabil, drept consacrat în art. 6 CEDO.

Mai mult, principiul contradictorialității se află într-o strânsă legătură cu principiul egalității armelor, ca părți ale dreptului la un proces echitabil și implică dreptul fiecărei părți de a lua cunoștință cu toate actele cauzei, într-o procedură contradictorie care să nu o plaseze pe vreuna dintre părți într-o situație dezavantajoasă, în scopul păstrării justului echilibru între părți.

Din aceste considerente, Colegiul penal constată că, instanțele de fond în cadrul examinării cauzei penale, au respectat cu strictețe atât normele procesual penale (art. art. 24, 26 Cod de procedură penală) ce vizează respectarea principiilor de drept, cât și în sensul art. 6 CEDO, soluționând cauza în prezența avocatului inculpatei - Grosu Eugen (f.d.27, vol.-I), fapt confirmat prin procesele verbale (f. d. 157-172, vol.-I și f.d.14-16, vol.-II), în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, care prin hotărârile pronunțate nu au adus atingere intereselor justiției.

La caz se constată că, atât prima instanță, cât și instanța de apel, urmare examinării cauzei au ținut cont în deplină măsură de prevederile art. art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, unde probele au fost cercetate sub toate aspectele prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și care a dovedit săvârșirea faptei de furt de către inculpata *Zubcov Irina în data de 21 mai 2019, în jurul orei 09:20, care urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflându-se în incinta stației Peco din s. Colibași, r-nul Cahul a sustras în mod ascuns suma de 3500 lei din geanta părții vătămate Andronic Cristina, cauzându-i ultimei un prejudiciu material în proporții considerabile.*

Din aceste considerente, Colegiul penal reține că vinovăția inculpatei a fost demonstrată prin: declarațiile părții vătămate Andronic Cristina (f.d.173-174, vol. I); declarațiile martorului Vulpe Liviu (f.d.175, vol.I); declarațiile martorului Bria Ana (f.d.176, vol. I).

De asemenea, declarațiile părții vătămate se mai confirmă și prin extrasul de mesaje datat cu 23 mai 2019 de pe rețeaua de socializare și recipisa din 04 mai 2021 scrisă de inculpata *Zubcov Irina* prin care se obligă să restituie lui Andronic Cristina suma sustrasă de 3500 lei (f.d.16, 105, vol. I).

La fel, vinovăția inculpatei *Zubcov Irina* în săvârșirea faptei incriminate, mai este dovedită și prin probele materiale administrate la cauza penală și cercetate în ședința instanțele de fond, după cum urmează: proces-verbal privind depistarea infracțiunii ori constatarea bănuielii rezonabile privitor la o infracțiune înregistrată (f. d. 4, vol. I); cererea Cristinei Andronic pe numele IP Cahul din 21 mai 2019 prin care

solicită organelor de poliție să i-a măsuri cu Zubcov Irina, care la 21.05.2019, în jurul orei 09.20 i-a sustras din geanta Cristinei Andronic suma de 3500 lei (f. d.7, vol. I); proces-verbal de cercetare la fața locului din 22 mai 2019, conform căruia a fost suspus cercetării - stația Peco din s. Colibași, r-nul Cahul (f.d.9-14, vol. I); proces-verbal de consemnare a plângerii din 04 iunie 2019, conform căruia Andronic Cristina roagă să fie atrasă la răspundere cet. Zubcov Irina (f.d.17, vol. I); proces-verbal de confruntare din 04 mai 2021 între partea vătămată Andronic Cristina și Zubcov Irina, potrivit căruia inculpata a refuzat să participe la procedura de confruntare (f.d.104, vol. I).

Astfel, la cauza dedusă judecării, Colegiul penal nu a stabilit careva erori de drept, or din conținutul deciziei recurate rezultă în mod clar raționamentele care au fundamentat soluția instanței de apel, menținând sentința primei instanțe privind condamnarea inculpatei *Zubcov Irina*, în baza art. 186 alin. (2), lit. d) Cod penal, la pedeapsă cu amendă.

Potrivit prevederilor art. 430, pct. 5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină, *conținutul și motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate și solicitările recurentului, cu indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 invocate în recurs și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată.*

În aceste condiții, Colegiul penal conchide că, din solicitările recurentului din recurs, se atestă că acesta pledează pentru achitarea inculpatei în săvârșirea infracțiunii imputate de art. 186 alin. (2), lit. d) Cod penal din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, fără argumentarea, motivarea poziției abordate, acestea căpătând forma unor alegeri declarative.

Mai mult ca atât, Colegiul penal a constatat contrariul alegerilor descrise în recurs în baza probelor mai sus menționate.

Totodată, Colegiul penal menționează că, potrivit art. 113 alin.(1) Cod penal, *se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.*

La caz, întru respectarea unui proces echitabil și egalității armelor într-un proces de judecată, Colegiul penal constată că, în speță, instanțele de fond, au constatat gradul prejudiciabil al infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2), lit. d) Cod penal, astfel, această faptă comisă și imputată inculpatei conține semnele caracteristice elementelor infracțiunii și anume: obiectul, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă.

Mai mult, la caz se conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale nu se identifică, și în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de

proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În acest context și ținând cont de prevederile art. 432 alin. (2), pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar concluzionează că temeiurile de casare, prevăzute de art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, nu și-au găsit aplicabilitatea la caz întrucât decizia atacată este legală, întemeiată și echitabilă, astfel că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul *Grosu Eugen* în numele inculpatei Zubcov Irina, împotriva deciziei Completului de judecată al Curții de Apel Cahul din 22 iunie 2022, în cauza penală în privința lui Zubcov Irina xxxxx, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 02 februarie 2023.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Cobzac Elena